

Sapatin Vartija

Maalis-Huhtikuu 2011

TÄMÄ LEHTI VOI OLLA JUMALAN
SANOMA JUURI SINULLE!

TEHKÄÄ PARANNUS,
SILLÄ TAIVASTEN
VALTAKUNTA ON
TULLUT LÄHELLE!

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

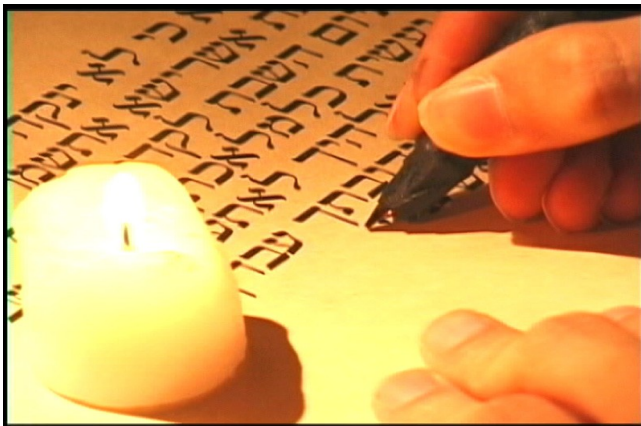
**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetyss yhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

Laodikean seurakunta

Sanoma Laodikean seurakunnalle on hätkähdyttävä moite, joka kuuluu Jumalan kansalle meidän päivinämme.

»Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, minä olen oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.'» Ilm. 3:14-17.

Tässä Herra osoittaa, ettei se sanoma, joka Hänen kutsumiensa saarnaajien tulee esittää varoitukseksi Hänen kansalleen ole väärään rauhaan ja turvallisuuteen tuudittava. Eikä se ole pelkästään teoreettinen, vaan käytännöllinen kaikkia yksityiskohtiaan myöten. Laodikean sanoma esittää, että Jumalan kansa on lihallisessa varmuudessa. Kansa on levollinen ja luottaa siihen, että se on saavuttanut korkean hengellisen tason. »Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.»

Mikä petos olisikaan ihmisille suurempi, kuin luottamus siihen, että he ovat oikeassa, vaikka ovat täysin väärässä! Totisen Todistajan sanoma tapaa Jumalan kansan surullisessa mutta vilpittömässä petoksessa. Sen jäsenet eivät tiedä, että heidän tilansa on surkuteltava Jumalan nähden. Samalla kun ne, joille Hän kirjoittaa, kuvittelevat olevansa korkealla hengellisellä tasolla, lyö Totisen Todistajan sanoma heidän turvallisuutensa maahan esittämällä hätkähdyttävän moitteen heidän hengellisesti sokeasta, köyhästä ja viheliäisestä tilastaan. Suora ja ankara todistus ei voi olla väärässä, sillä se on Totisen Todistajan esittämä, ja Hänen todistuksensa on ehdottomasti oikea.

Vaikea on niiden, jotka tuntevat itsensä varmoiksi saavutuksissaan, ja jotka luulevat olevansa rikkaita hengellisessä tiedossa, vastaanottaa sellainen sanoma, joka julistaa heidän olevan petoksessa ja vailla kaikkia hengellisiä avuja. Pyhittymätön sydän on »petollinen ... ylitse kaiken ja pahanilkinen.» Jer. 17:9. Minulle näytettiin, että monet, jotka eivät olleet vastaanottaneet ainoatakaan valonsädettä Jeesukselta, kuvittelivat

olevansa hyviä kristittyjä. Heillä ei ollut elävää, omakohtaista kokemusta pyhityselämästä. Sellaisten tulee syvästi ja läpikotaisesti nöyryyä Jumalan edessä, ennen kuin he todella tuntevat olevansa vakavien ja kestävien ponnistusten tarpeessa voidakseen saada Hengen kallisarvoisia avuja.

Jumala johtaa kansaansa askel askeleelta. Kristityn elämä on alituista taistelua ja eteenpäin kulkua. Eikä tässä taistelussa suoda mitään lepotaukoja, sillä vain kilvoittelemalla keskeytymättä voimme pysyä voiton puolella Saatanan kiusauksista. Kansana me voitamme totuuden kirkkaudessa ja voimassa. Valtavat määrät selviä Raamatun todistuksia puoltavat täydellisesti meidän kantaamme. Mutta me puutumme paljon Raamatun nöyryydestä, kärsivällisyydestä, uskosta, rakkaudesta, itsensäkieltämisestä, valvomisesta ja uhrautuvaisuudesta. Meidän tulee vaalia Raamatun pyhyyttä. Synti on päässyt valtaan Jumalan lasten keskuudessa. Laodikealaisille osoitettu suora nuhteleva sanoma on hylätty. Monet pitäytyvät omiin epäilyksiinsä ja helmasynteihinsä, samalla kun he ovat niin suuressa petoksessa, että he sekä sanovat että tuntevat, etteivät he tarvitse mitään. He ajattelevat, että Jumalan Hengen nuhteleva todistus on tarpeeton ja ettei se koske heitä. Sellaiset tarvitsevat suuresti Jumalan armoa ja hengellistä erottamiskykyä voidakseen huomata puutteensa hengellisessä tiedossa. Heiltä puuttuvat melkein kaikki ne ominaisuudet, jotka ovat välttämättömiä, jotta he voisivat saattaa kristillisen luonteensa täydelliseksi. Heiltä puuttuu käytännöllinen tieto Raamatun totuudesta, joka johtaa nöyrään elämään ja mukautumaan Jumalan tahtoon. He eivät ole kuuliaisia kaikille Jumalan vaatimuksille.

Ei riitä se, että vain tunnustamme uskovamme totuuden. Kaikki Kristuksen ristin sotamiehet itse asiassa lupautuvat ryhtymään taisteluun sielun vihollista vastaan, tuomitsemaan vääryyttä ja puoltamaan vanhurskautta. Mutta Totisen Todistajan sanoma paljastaa sen tosiasian, että kansamme on hirvittävässä petoksessa. Tämä juuri tekee nämä varoitukset välttämättömiksi, sillä niiden tulee herättää heidät hengellisestä unesta päättävään toimintaan.

Viimeksi saamassani näyssä minulle osoitettiin, ettei tämäkään Totisen Todistajan suora sanoma ole saanut suorittaa Jumalan sille tarkoittamaa tehtävää. Kansa nukkuu edelleen synneissään. Jatkuvasti se julistaa olevansa rikas ja ettei se tarvitse mitään. Monet kysyvät: Miksi kaikkia näitä nuhteita on annettu? Miksi Todistukset jatkuvasti syyttävät meitä luopumuksesta ja hirvittävästä synneistä? Mehän rakastamme totuutta, ja

kaikki käy hyvin meidän kohdallamme, emmekä me tarvitse näitä varoituksia ja nuhteita. Mutta jos nämä napisijat näkisivät sydämensä tilan ja rinnastaisivat elämänsä Raamatun käytännöllisiin opetuksiin, ja jos he nöyryyttäisivät sieluaan Jumalan edessä sekä antaisivat Jumalan armon hälventää pimeyyttään, niin suemukset putoaisivat heidän silmiltään ja he huomaisivat hengellisen köyhyytensä ja viheliäisyytensä sellaisena kuin se on. Silloin he tuntisivat tarvetta ostaa kultaa, mikä kuvaa uskoa ja rakkautta; valkeita vaatteita, jotka ovat heidän kalliin Lunastajansa verellä puhdistettu tahraton luonne, ja silmävoidetta, joka kuvaa Jumalan armoa, mikä antaa selvän erottamiskyvyn hengellisissä asioissa, niin että he huomaavat syntinsä. Nämä saavutukset ovat Oofirin kultaa kalliimmat.

Hengellisen sokeuden syy

Minulle on näytetty, että suurin syy, miksi Jumalan kansa on nykyisin hengellisesti sokea, on siinä, että se hylkää ojennukset. Monet ovat hylänneet heille annetut nuhteet ja varoitukset. Totinen Todistaja tuomitsee Jumalan kansan penseän tilan, joka antaa Saatanalle suuren ylivallan heistä tänä odotuksen ja valvomisen aikana. Epäilykset ahdistavat alati niitä, jotka ovat itsekkäitä ja ylpeitä ja jotka rakastavat syntiä. Saatana pystyy tuomaan mieleen epäilyksiä sekä keksimään vastaväitteitä Jumalan lähettämälle suoralle todistukselle, ja monet katsovat ansiokseen ja älyn leimaukseksi epäuskonsa, epäilyksensä ja saivartelunsa. Ne jotka tahtovat epäillä, tulevat löytämään monia mahdollisuuksia. Jumala ei aio poistaa kaikkia mahdollisuuksia epäuskoon. Hän antaa todisteita, jotka on tutkittava huolellisesti nöyrin mielin ja oppivaisin sydämin, ja jokaisen tulee niiden perusteella tehdä johtopäätöksensä.

Iankaikkinen elämä on äärettömän kallis, ja siitä saamme maksaa kaiken mitä meillä on. Kaikki, mikä on omistamisen arvoista jo tässäkin ajassa on hankittava ponnistelemalla ja joskus mitä tuskallisimman uhrauksen kautta. Tämä tehdään vain katoavaisen aarteen löytämiseksi. Tuleeko meidän olla vähemmän halukkaita kestämaan taistelua ja vaivannäköä saadaksemme aarteen, jolla on ääretön arvo, ja elämän, joka on verrattavissa Iankaikkisen Jumalan elämään? Tuleeko taivas maksamaan meille liian paljon?

Usko ja rakkaus ovat kultaisia aarteita, joista on suuri puute Jumalan kansan keskuudessa. Minulle on näytetty, että epäusko varoittaviin,

rohkaiseviin ja nuhteleviin todistuksiin sulkee valon pois Jumalan kansalta. Epäusko sulkee heidän silmänsä, niin etteivät he tunne omaa tilaansa. Näin Totinen Todistaja kuvaa heidän sokeuttaan: »Etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.» Ilm. 3:17.

Usko Kristuksen pikaiseen takaisintuloon on sammumaisillaan. Sanoja »Minun herrani viiptyy» ei ilmaista ainoastaan sydämessä, vaan sanoin ja kaikkein selvimmin teoin. Turtuneisuus tänä valvomisen aikana estää Jumalan kansaa käsittämästä ajan merkkejä. Suureen mittaan päässyt hirvittävä jumalattomuus vaatii mitä suurinta valppautta sekä elävää todistusta poistamaan synnin seurakunnasta. Usko on vähentynyt uhkaavasti, ja vain harjoituksen avulla se saadaan lisääntymään.

Kolmannen enkelin sanoman syntyessä Jumalan työhön ryhtyvien täytyi uskaltaa jotakin, ja heiltä vaadittiin uhrauksia. He aloittivat tämän työn köyhinä ja kestivät mitä suurimpia kieltäymyksiä ja häväistyksiä. He saivat kohdata lujaa vastustusta, mikä sai heidät kääntymään Jumalan puoleen ja säilyttämään uskonsa palavana. Nykyiset järjestelmälliset uhrilahjat antavat hyvän toimeentulon saarnaajillemme, eikä ole mitään puutetta eikä vaadita mitään uskon harjoitusta toimeentulon saamiseksi. Niiden, jotka nyt ryhtyvät julistamaan totuutta, ei tarvitse panna mitään alttiiksi, eikä pelätä mitään eikä heiltä vaadita mainittavampia uhrauksiaan. Totuuden järjestelmä on valmiina heidän kädessään, ja heille on hankittu julkaisuja, jotka puolustavat heidän esittämiään totuuksia.

Jotkut nuoret miehet ryhtyvät työhön ilman selvää näkemystä työn yleveydestä. Heidän ei tarvitse kestää puutteenalaisuutta, koettelemuksia eikä ankaria taisteluja, jotka vaatisivat heiltä uskon harjoitusta. He eivät vaali käytännöllistä itsensäkieltämistä eikä uhrautuvaisuuden henkeä. Jotkut tulevat ylpeiksi ja oman arvonsa tunteviksi omaamatta todellista taakkaa heille uskotusta työstä. Totinen Todistaja sanoo näille saarnaajille: »Ahkeroitse siis ja tee parannus.» Muutamat heistä ovat käyneet niin ylpeiksi, että he ovat tuntuvana esteenä ja kirouksena Jumalan kalliille asialle. Heillä ei ole pelastavaa vaikutusta muihin. Näiden miesten täytyy ensin itse tulla läpikotaiseen kääntymykseen ja tulla niiden totuuksien pyhittämiksi, joita he julistavat toisille.

Suorat todistukset seurakunnassa

Hyvin monet tuntevat itsensä kärsimättömiksi ja kiusaantuneiksi, kun

heitä niin usein häiritään varoituksilla ja nuhteilla, jotka pitävät heidän syntejään alati heidän edessään. Totinen Todistaja sanoo: »Minä tiedän sinun tekosi.» Vaikuttimet, tarkoitukset, epäusko, epäluulo ja kateus voidaan salata ihmisiltä, mutta ei Kristukselta. Totinen Todistaja tulee neuvonantajana: »Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.» Ilm. 3:18-21.

Niiden, joita on nuhdeltu, ei tule nousta vaatimatonta välikappaletta vastaan. Tämä ei ole nimittäin kuolevaisen puhetta, vaan Jumalan, joka tahtoo pelastaa heidät perikadolta. Ne jotka hylkäävät varoitukset, jätetään sokeuteen itsensä petettäviksi. Mutta ne jotka ottavat siitä vaarin ja jotka innokkaasti ryhtyvät tekemään pesäeroa synnin kanssa saadakseen tarvitsemansa avut, tulevat avaamaan sydämensä oven, niin että kallis Vapahtaja pääsee sisälle asumaan heihin. Te tulette huomaamaan, että tämä ryhmä on aina täydellisessä sopusoinnussa Jumalan Hengen todistuksien kanssa.

Saarnaajien, jotka julistavat nykyistä totuutta, ei tule laiminlyödä Laodikean vakavaa sanomaa. Totisen Todistajan todistus ei ole silittelevä sanoma. Herra ei sano heille: Te olette oikeassa. Te olette kestäneet kuritusta ja nuhdetta, joita ette milloinkaan ole ansainneet. Te olette tarpeettomasti olleet ankaran kurin alas painamia. Te ette ole syyllistyneet niihin vääryyksiin ja synteihin, joista teitä on nuhdeltu.

Totinen Todistaja julistaa, että kun luulette olevanne hyvässä tilassa ja menestyväne, te olettekin kaikkea vailla. Ei riitä se, että saarnaajat esittävät teoreettisia aiheita, vaan heidän tulee myös esittää käytännöllisiä. Heidän tulee tutkia niitä opetuksia, joita Kristus antoi opetuslapsilleen, ja soveltaa niitä tarkasti omaan sieluunsa sekä kansaan. Tuleeko meidän ajatella, ettei Kristuksella ole hellää rakkautta kansaansa, koska Hän esittää nuhtelevia todistuksia? Ei suinkaan! Hän, joka kuoli ihmisen puolesta lunastaakseen hänet, rakastaa häntä taivaallisella rakkaudella, ja

niitä, joita Hän rakastaa, Hän nuhtelee, »Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan.» Ilm. 3:19. Mutta monet eivät vastaanota taivaan lähettämää armollista rakkauden sanomaa. He eivät voi kestää sitä, että heille osoitetaan heidän laiminlyödyt velvollisuutensa, vääryytensä, itsekkyytensä, ylpeytensä ja rakkautensa maailmaan.

Viimeisten päivien vaaroja. - Me elämme nyt tämän maailman historian vakavimmassa ja tähdellisimmässä ajassa. Olemme tulleet viimeisten päivien vaarojen keskelle. Merkittäviä ja pelottavia tapahtumia on edessämme. Miten tärkeä onkaan sen vuoksi, että kaikki, jotka pelkäävät Herraa ja rakastavat Hänen lakiaan, nöyryyttävät itsensä Hänen edessään murehtien ja valittaen sekä tunnustaen ne synnit, jotka ovat erottaneet Jumalan Hänen kansastaan. Sen, ettemme tunne emmekä käsitä omaa tilaamme, alhaista tasoamme ja että tyydymme jäämään siihen, tulee jos minkään herättää suurinta huolestumistamme. Meidän tulee paeta Jumalan sanan tykö ja rukouskammioon etsimään Jumalaa hartaasti henkilökohtaisesti löytääksemme Hänet. Tämä meidän tulee valita ensimmäiseksi tehtäväksemme. 1872 - Tod. III: 53.” Ta. 308-314.

Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle

Aina uudelleen, kun Jumalan kansa oli jättänyt uskollisuuden ja kuuliaisuuden tien, ja Jumalan tuomiot olivat tulossa, Jumala lähetti sanansaattajia, joilla oli parannuksen sanoma. Vanhan Testamentin profeetat ja Jumalan uskolliset todistajat sekä Johannes Kastaja ja itse Kristus, Jumalan Poika, saarnasivat parannuksen sanomaa.

Jumala on rakkaus, ja rakkaus ei haluaisi haavoittaa vaan parantaa, ei tuhota vaan pelastaa. Hälyttävät ajan merkit julistavat armonajan päättymistä. Jumala on määrännyt myös tälle ajalle juhlallisen parannuksen ja kääntymyksen sanoman kansalleen ja maan kansoille. Profeetta Jooelista luemme: "Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun tyköni kaikesta sydämeštänne, paastoten, itkien ja valittaen. Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa... Eteisen ja alttarin

välillä itkekööt papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: 'Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pilkattavaksi. Miksi pitäisi sanottaman kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa?'" Jooel 2:12,13,17.

Mitä me ymmärrämme katumuksella?

Katumuksella ymmärrämme pahoillaan oloa tehdyistä virheistä ja synneistä. Katumus evankeliumeissa ei tarkoita sovittamista vaan mielenmuutosta. Toisin sanoen: kääntymystä, palaamista, Jumalan löytämistä. Katumuksen ja kääntymyksen kautta ihminen käsittää anteeksiannon syvyyden ja laajuuden ja kokee sen syyllisyyden poistamisena ja Jumalasta erossa olemisen päättymistä. Hän menettää pelkonsa ja rikkonaisuutensa ja kokee turvallisuutta paluussa kotiin armon lahjana, joka tekee hänelle mahdolliseksi myös uuden elämän. Paavali, Jumalan kutsuma apostoli, sanoo: "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room. 12:1,2.

Meidän mieleemme - meidän mielenlaatumme, tuntemisemme ja tahtomisemme täytyy muuttua. Se on se Pyhän Hengen ihmeellinen työ meidän elämässämme. "Se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut." 2. Kor. 5:17. Jos vain Jumala pystyy tekemään tämän tärkeän työn meissä Pyhän Henkensä voiman kautta, meidän täytyy alistua Pyhän Hengen toiminnalle ja hallittaviksi. Mitä enemmän tiedostamme etäisyyttämme Jumalasta, hengellistä nälänhätäämme, rääsyisiä ja niin likaisia vaatteitamme, sitä enemmän me kaipaamme Jumalaa ja Hänen apuaan. "Minä nousen ja menen isäni tykö." Luuk. 15:18. Meidän pyyntömme tulisi olla: "Herra, tee minusta sellainen, mitä itse en voi: uusi luomus, sinun armosi työväline, siunaus muille. Täytä minua enemmän rakkaudella, kärsivällisyydellä, ystävällisyydellä, hyvydellä, nöyryydellä ja kiitollisuudella." Niin kauan kuin emme halua luopua vanhasta mielenlaadustamme ja vastustamme Pyhän Hengen työtä, me pysymme tässä väärässä mielenlaadussa, ja olemme vaarassa pettää itseämme ja joutua kadotukseen. Mitä enemmän me tutkistelemme vapahtajamme elämää, sitä enemmän omatuntomme esittää meille, että

olemme jättäneet Karitsan tien. Me olemme jättäneet Herramme vaeltamaan nöyryytyksen ja köyhyyden laaksoon, kun taas me astelemme suuruudessaamme ja ylpeydessämme. Me ylistämme Häntä teuraslampaana, mutta itse olemme jääneet itsekkyyteen ja omahyväisyyteen. Lukekaamme, mitä Paavali kirjoittaa meille Fil. 2:1-8: "Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä ettekä turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaa sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." Näissä jakeissa meille annetaan täydellinen esikuva itsensäkieltämisessä, antaumuksessa ja itsensä uhraamisessa. Vapahtajan pyyntö kuuluu: "Oppikaa minusta."

"Parannukseen kuuluu synnin katuminen ja sen hylkääminen. Emme luovu synnistä, ellemme näe sen synnillisyyttä; ennen kuin hylkäämme sen sydämessämme, ei tapahdu todellista muutosta elämässä.

On monia, jotka eivät tajua parannuksen todellista luonnetta: Sangen monet murehtivat sitä, että ovat tehneet syntiä, ja vieläpä tekevät ulkonaisen parannuksen, koska pelkäävät joutuvansa kärsimään väärin tekojensa johdosta. Mutta tämä ei ole parannus Raamatun tarkoittamassa mielessä. He murehtivat enemmänkin kärsimystä kuin syntiä. Tällaista murhetta tunsivat Eesaukin todetessaan, että oli menettänyt ainiaaksi esikoisoikeutensa. Bileam, joka pelkäsi miekka kädessä seisovaa enkeliä, tunnusti syyllisyytensä henkensä säästämiseksi; mutta todellista synnin katumista, tarkoitusperien muuttamista, pahan kavahtamista ei ollut... Mutta kun sydän antautuu Jumalan Hengen vaikutuksen alaiseksi, niin omatunto herkehtyy ja syntinen tajuaa jotakin Jumalan pyhän lain syvällisyydestä ja loukkaamattomuudesta, hänen hallintonsa perustasta taivaassa ja maan päällä...

Daavidin rukous hänen lankeemuksensa jälkeen on valaiseva esimerkki todellisesta synnin katumisesta. Hänen katumuksensa oli vilpittömä ja syvä.

Hän ei pyrkinyt mitenkään kaunistelemaan syyllisyyttään. Halu vapautua uhkaavasta tuomiosta ei ollut hänen rukouksensa vaikuttimena, Daavid näki rikkomuksensa kauhistavuuden. Hän näki sielunsa saastaisuuden. Hän inhosi syntiään. Hän ei rukoillut pelkästään anteeksiantamusta vaan myös sydämen puhdistumista. Hän kaipasi pyhyiden iloa - hän halusi päästä uudelleen sopusointuun ja yhteyteen Jumalan kanssa. Tällaisia sanoja kumpusi hänen sielustaan: "Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synty on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niin kuin kesän helteessä. Minä tunnustin sinulle syntini, enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: 'Minä tunnustan Herralle rikokseni.' ja sinä annoit anteeksi minun synti velkani." Ps. 32:1-5. Tällaista mielenmuutosta emme saa aikaan omin voimin. Sen saa vain Kristukselta, joka astui ylös korkeuteen ja antoi lahjoja ihmisille." TKL. s. 17-19.

Meidän seurustelumme toisten kanssa

Kristus on meille täydellinen esikuva seurustelussamme toisten kanssa. Papillisena kansana meidän täytyy oppia suurelta ja täydelliseltä esikuvaltamme toimimaan pyhästi toisten veljien ja epäpyhien piirteiden kanssa. Pappeina meidän täytyy kantaa virheensä pyhäkköön, missä Jeesus ylimmäisenä pappina syntisen puolesta. Oppikaamme, ettemme kannu veljiemme tai sisartemme syntejä kansalle, missä yhteen syntiin lisätään vielä paljon. Israelissa pappi, joka olisi vienyt veljen synnin pyhäkön sijasta leiriin, olisi kivitetty. Hänestä olisi sanottu: "Hän on tehnyt kuolemansynnin, hänen täytyy kuolla." 3. Moos. 19:16-18: "Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaani lähimmäisesi verta. Minä olen Herra. Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtelee lähimmäistäsi, ettet joutuisi hänen tähtensä syynalaiseksi. Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra."

Paavali kehottaa roomalaisia Room. 6:13, ettei heidän tule antaa jäseniään vääryyden aseiksi synnille vaan vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sinun silmäsi, korvasi, kieleesi tulkoon Jumalalle aseiksi, jonka kautta vanhurskauden valtakuntaa levitetään maan päällä, eikä aseiksi, jonka vihollinen saa käteensä ja sen avulla laajentaa vääryyden ja

sekasorron valtakuntaansa.

Ei tuomiten vaan paremmin tehden

On ihmisiä, jotka tuntevat kutsumusta tuomita toisia ihmisiä. Mutta mitä Raamattuja todistukset siitä sanovat?

"Sen tähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja. Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaisia tekevät. Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion? Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi." Room. 2:1-6.

"Useimmiten totuus ja tosiasiat on esitettävä selvästi erehtyneille, jotta he huomaisivat ja tuntisivat virheensä ja siten voisivat uudistua. Mutta se on aina tehtävä säälivän hellästi eikä ankarasti ja kovakouraisesti, sillä tulee ottaa myös huomioon omat heikkoutensa, ettei itsekkin joutuisi kiusaukseen. Sen sijaan että erehtynyttä, joka on huomannut ja tunnustanut virheensä, masennetaan ja koetetaan saada tuntemaan erehdyksensä vielä raskaammin, tulee häntä rohkaista. Vuorisaarnassaan Kristus sanoi: 'Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.' Vapahtaja paheksuu äkkipikaista tuomiota seuraavasti: 'Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä... ja katso, malka on omassa silmässäsi?' Asianlaita on usein niin, että sillä joka on nopea huomaamaan veljensä virheet, itsellään voi olla vielä suurempia virheitä, hänen sitä kuitenkaan huomaamatta...

Saarnaajien, jotka tekevät työtä kanssaihmistensä pelastukseksi, ei tule olla säälimättömiä suhteessaan toistensa virheisiin eikä heidän tule saattaa julkisuuteen heidän puutteitaan. Heidän ei tule paljastaa toistensa heikkouksia eikä moittia toisiaan niistä. Heidän tulee kysyä itseltään, johtaisiko se toivottuun tulokseen, jos joku toinen menettelisi heitä itseään kohtaan sillä tavalla, ja lisäisikö se heidän rakkauttaan ja luottamustaan siihen henkilöön, joka on paljastanut heidän erehdyksensä? Varsinkin

Jumalan työssä toimivien saarnaajien virheitä tulee pitää niin pienessä piirissä kuin mahdollista, sillä on monia heikkoja, jotka käyttäisivät niitä hyväkseen heikkouksiensa puolustamiseksi, jos he pääsisivät tietämään, että heidän saarnaajansa ovat samojen heikkouksien vallassa kuin muutkin ihmiset. Mitä sydämettömintä on paljastaa saarnaajien virheet epäuskoisille, jos tuota saarnaajaa vielä katsotaan arvolliseksi toimimaan sielujen pelastustyössä. Mitään hyvää ei voiteta sellaisesta paljastamisesta, vaan pelkkää pahaa. Jumalan epäsuosio seuraa sellaista menettelyä, sillä se vähentää kansan luottamusta niihin, jotka Jumala on valinnut edistämään työtään.

Saarnaajaveljien tulee tarkasti varjella jokaisen työtoverinsa luonnetta. Jumala sanoo: "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni." Meidän tulee vaalia rakkautta ja luottamusta. Tämän rakkauden ja luottamuksen puuttuminen toisessa saarnaajassa hänen suhteessaan toiseen saarnaajaan, ei lisää sen onnellisuutta, jossa nämä puutteet ilmenevät, sillä tehdessään veljensä onnettomaksi hän on itsekin onneton. Rakkaudessa on paljon suurempi voima kuin on konsanaan tavattu moitteesta. Rakkaus sulattaa itselleen tien esteiden lävitse, kun taas moite rakentaa sulkuja kaikille sieluun johtaville teille." Ta. I, 283-285.

Kirjasta Ajatuksia siunauksen vuorelta otamme seuraavan lainauksen: "Vihan ja koston henki on syntynyt yhdessä paholaisen kanssa. Tästä hengestä hän surmasi Jumalan Pojan. Joka ruokkii vihaa ja kateutta, vaalii samaa henkeä ja saa siitä kuoleman satona. Koston ajatuksessa on jo pahan teon siemen. 'Joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.'"

Profetian Henki sanoo edelleen: "Kun Kristuksen rakkaus asuu meissä, me emme luovu ainoastaan siitä, että vihaisimme kanssaihmissiämme, vaan yritämme osoittaa heille kaikilla mahdollisilla tavoilla rakkautta... Olisi ilveilyä, jos joku sanoisi ulkoisesti uskovansa Jumalaan, laupiaaseen Isään, samalla kun hänen sydämensä on rakkaudettomuuden raskauttama.

Joka ulkoisesti tunnustaa olevansa Jumalan palveluksessa, mutta tekee vääryyttä tai vahinkoa veljelleen, esittää Jumalaa väärin. Siksi hänen täytyy tunnustaa paha tekonsa, tuntee itsensä syntiseksi päästäkseen jälleen puhtauteen Jumalan kanssa. Ehkä veljemme on saattanut tehdä suurempaa vääryyttä meille kuin me hänelle, mutta se ei muuta mitään meidän velvollisuudestamme. Riitakysymyksistä veljien välillä ei tulisi

puhua julkisesti, vaan käsitellä ne keskenään ja vapaasti Jeesuksen Kristuksen rakkaudessa. Kuinka paljon onnettomuutta tällä tavalla voitaisiinkaan kääntää pois! Kuinka moni katkeruuden juuri voitaisiin kitkeä pois tällä tavoin! Kuinka läheisesti ja sydämellisesti Kristuksen seuraajat voisivatkaan olla yhteydessä toisiinsa Hänen rakkaudessaan."

Vielä eräs todistus vakavasti pohdittavaksi: "Minulle näytettiin, että suorastaan väärän valan henki, joka kääntää totuuden valheeksi, hyvän pahaksi ja syyttömyyden syyllisyydeksi, on nyt toiminnassa. Saatana riemuitsee Jumalan lapsiksi tunnustautuvien tilasta. Monet laiminlyövät oman sielunsa, mutta pitävät samalla tarkkaan silmällä toisia saadakseen tilaisuuden arvostella ja tuomita heitä. Kaikilla on luonteenvirheitä eikä ole vaikeata löytää sellaista, jota kateellisuus ei voisi selittää heidän vahingokseen. Nämä itsensä asettamat tuomarit sanovat: 'Nyt meillä on tosietietoja ja aiomme panna heidän niskaansa sellaisen syytöksen, josta he eivät kykene vapauttamaan itseään.' He jäävät odottamaan sopivaa tilaisuutta, ja sitten he tekaisevat juorunsa ja tarjoavat toisille herkkupalojaan. Pyrkiessään perustelemaan jotakin kohtaa vilkkaan mielikuvituksen omaavat ihmiset ovat vaarassa pettää itseään samoin kuin toisia." Ta. II, s. 18.

... Jokaisen Jumalan seurakunnan jäsenen tulisi tutkia ristin valossa, mitä seurauksia kielen synneillä voi olla. Jopa apostolien aikana kielen synnit aiheuttivat valtavaa tuhoa seurakunnassa. Jaakob suuntaa kirjoituksensa kahdelletoista sukukunnalle ja sanoo Jaak. 3:5-10,15-17: "Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä. Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla veljeni. ...Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikinainen paha meno. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja

hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele."

Todistusaarteita II:sta otamme seuraavan kohdan: "Kateus ei ole pelkästään luonteen nurjuutta, vaan sairaus, joka saattaa kaikki kyvyt epäjärjestykseen. Se alkoi saatanasta... Kateellinen ihminen sulkee silmänsä toisten hyviltä ominaisuuksilta ja jaloilta teoilta. Hän on aina valmis moittimaan ja esittämään väärässä valossa sitä, mikä on hyvää ja kiitettävää. Ihmiset usein tunnustavat ja hylkäävät toisia luonteenvirheitä, mutta kateellisesta ihmisestä on vain vähän toiveita. Koska lähimmäisensä kadehtiminen on tämän etevämmyyden tunnustamista ei ylpeys suostu myöntämään sitä. Jos kateellista ihmistä koetetaan saada näkemään syntinsä, hän tulee vielä katkerammaksi kateutensa kohteelle, ja hyvin usein hän jää parantumattomaksi.

Kateellinen ihminen levittää myrkkyä mihin ikänä hän meneekin. Hän erottaa ystäviä toisistaan ja lietsoo vihaaja kapinaa Jumalaa ja ihmistä vastaan. Hän tavoittelee toisten kiitosta, että häntä pidettäisiin parhaimpana ja suurimpana - ei tekemällä sankarillisia ja itsensä kieltäviä ponnistuksia etevämmyytensä saavuttamiseksi, vaan jäämällä paikoilleen ja aliarvioimalla toisten ponnistuksille kuuluvia ansioita."

Kuinka helposti ihmisiä voidaan johtaa kapinaan, osoittaa meille Mooseksen Kaanaata tutkimaan lähettämän kymmenen vakoojan kielteinen kertomus. Jokainen sukukunta lähetti oman vakoojansa. He olivat luottamuksen miehiä, jaloja miehiä, joilla oli tämä etuoikeus, vakoilla tätä maata. Neljäkymmentä päivää he tarkkailivat maata.

Neljäkymmentä päivän päästä he tulivat takaisin, ja kansa odotti jännittyneenä heidän kertomustaan. Kymmenen miehen kertomus oli niin kielteinen, että kansa itki koko yön ja sitten seisoi kädet nyrkissä Mooseksen ja Aaronin edessä. Mooses oli syypää kaikkeen kurjuuteen, ja mieluiten he olisivat lähteneet takaisin Egyptiä kohden. Mutta oli kaksi miestä, pieni vähemmistö, joilla oli luottamus Jumalaan. Heistä sanotaan, että heissä oli toinen henki. He olivat myös nähneet ne lujat muurit ja Aanakin jälkeläiset, mutta he tiesivät, että Jumala ei ole ainoastaan voimallinen, vaan myös kaikkivoipa. Kun Jumala oli johtanut heidät pois Egyptistä ja tehnyt suuria merkkejä ja ihmeitä. Hän pystyy auttamaan myös tässä tilanteessa ja antamaan heille luvatus maan. Tämän uskon tulisi täyttää jokainen evankeliumin palvelija ja jokainen Jumalan lapsi. Me voimme mennä eteenpäin Herran nimessä ja voittaa Hänen nimessään. Jeesuksen Kristuksen elämä ja toiminta, Hänen tapansa käsitellä ihmisiä,

jotka olivat langenneet syvälle syntiin, Hänen suhtautumisensa vihollisiin, saa meidät menemään polvillemme ja pyytämään armoa ja anteeksiantoa.

Herran palvelija sanoo: "Katso, miten kärsivällisesti hän kärsii! Hänen päässään on orjantappuraseppele. Hänen sydänvertaan vuotaa jokaisesta raadellusta suonesta Kaikki tämä tapahtui synnin tähden. Mikään muu ei olisi voinut saada Kristusta jättämään kunniaansa ja majesteettiuttaan taivaassa ja tulemaan synnilliseen maailmaan, joutuakseen niiden halveksimaksi, häpäisemäksi ja hylkäämäksi, joita Hän tuli pelastamaan, ja kärsiäkseen vihdoinkin ristinkuoleman. ... Jeesus ei vastannut tähän kaikkeen ainoallakaan sanalla. Silloinkin kun naulat lyötiin Hänen käsiensä lävitse ja tuskan hikipisarot pusertuivat esiin Hänen huokosistaan, kohosi tuon viattoman kärsivän kalpeilta huulilta rukous, mikä ilmaisi Hänen anteeksiantavaa rakkauttaan murhaajiaan kohtaan: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.' ... Oi onko kukaan milloinkaan kestänyt sellaista kärsimystä ja surua kuin kuoleva Vapahtajamme!" Ta. I, s. 211,212.

Kaikkien koetusten jälkeen, millä Joosef koetteli veljiään ja kun hän lopulta paljasti itsensä, hänen veljensä olivat pelosta ja kauhasta jäykkinä. Mutta hyvin lohdullisilla sanoilla Joosef antoi anteeksi kaikki heidän epäonnistumisensa, kaikki heidän syntinsä, joita he olivat tehneet häntä ja hänen isäänsä vastaan. Hän jätti heidät seuraavin sanoin: "Älkää riidelkö matkalla!" 1. Moos. 45:24.

"Vielä me olemme matkalla toistemme kanssa, matkalla iankaikkisuuteen, matkalla Jumalan istuimen luo; vielä vähän matkaa, ehkä muutamia askelia, ja sinä seisot Jumalan edessä tai sinun vihollisesi seisoo Jumalan edessä! Mutta vielä me olemme yhdessä matkalla; vielä moni väärinkäsitys voidaan selvittää, moni loukkaus pyytää anteeksi, moni vääräys hyvittää, moni tekemätön asia tehdä. Oi, tee se, rakas sielu, tehkää se niin kauan kuin vielä olette yhdessä tiellä. Tehkää se, eronneet puoliset, tehkää se, kurittomat lapset, tehkää se, riidoissa olevat naapurit, sopikaa keskenänne, koska vielä voitte! Uskokaa, että on katkeraa seistä isän, äidin, puolison, veljen, sisaren arkun äärellä ja joutua sanomaan itselleen: 'Minä olen usein satuttanut sinua, sinä hyväsydäminen; minä haluaisin hyvittää sen vielä koko sydämestäni, mutta on liian myöhäistä'; haluaisin huutaa sinulle kuumilla kyyneleilläni: 'Anna minulle anteeksi! Sinun kylinä kätesi ei voi enää tarttua käteeni sovinnon merkiksi - on liian myöhäistä, sinä viet loukkaukset mukanasi ikuisuuteen ja minä kannan

katumusta sydämessäni koko elämäni ajan! Uskokaa, että on valitettavaa maata omalla kuolinvuoteella ja katsoa taaksepäin maailmaan, joka on mennyt haluineen, ja joutua sanomaan itselleen: 'Olen riidellyt niin monesta pienestä asiasta, joka ei olisi ollut riidan arvoinen; olen murjottanut viikkokausia jostakin loukkauksesta, joka on mitätön kasvokkain kuoleman kanssa; olisipa minulla ollut enemmän rakkautta, enemmän kärsivällisyyttä, olisin elänyt onnellisempänä, voisin kuolla autuaampana! Uskokaa, että on hirveää olla vanhurskaan Tuomarin edessä kuultavana yössä ilman valoa, ilman rakkautta, ilman elämää sanonnan mukaan: 'Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan ja millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan.'" Erklärung von Dechsel zu Matth. 5:24.

Osoittakoon Jumala anteeksiantavaa rakkautta kansalleen... Aamen.

Siegmund Gutknecht

Ajankohtainen sanoma

Päivittäin saadaan uusia sanomia lakoista, levottomuuksista, rikollisuuksista ja murhista, myös erilaisista luonnon katastrofeista ja onnettomuuksista, jotka aina kovemmalla äänellä puhuttelevat, että tämä maailma ei voi kestää enää kauan.

Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä", Luuk. 21:20. myös me kun nykyisin näemme kaiken tämän tapahtuvan meidän pitää olla varmoina, että viimeiset koetukset ja maailman loppu on edessämme. Tänä päivänä pahuus on ottanut valtaansa. Jumalan sana ilmoittaa meille, että tämä maailma on ylittänyt Sodoman ja Gomoran tilanne! Sen vuoksi meidän pitää olla aina heräillä, ettemme eksyisi maalisiin menoihin ja viettelyksiin.

Mikä on meidän tehtävämme tässä erikoisessa ajassa?

Nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin meidän pitää keskittyä henkilökohtaisen valmisteluun loppua varten. "Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee." 2. Tim.

2:19.

Olemmeko Herran omia ja mitä tarkoittaa olla Hänen omansa. Se tarkoittaa, että kuulumme Hänelle ja olemme täydellisesti Hänen johdossa. Tarkoittaa, että olemme täysin vapaita synneistä ja olemme läheisessä yhteydessä Hänen kanssa.

Me seisomme oikean perustan päällä, ainoastaan jos luovumme vääryydestä ja elämme totuuden periaatteiden mukaan. Tämä pitää olla pääasia elämässämme. Meidän pitää karttaa pahaa ja antautua täydellisesti Herran johdattukseen. Tämä on ehtona, että tämä maailman lopussa voimme kestää myös Jumalan suurena päivänä.

Mistä varoituksesta vielä meidän pitää ottaa vaarin? "Paetkaa Baabelista, lähtekää pois kaldealaisten maasta, ja käykää kuin johtokauriit lauman edellä." Jer. 50:8. Miksi Herra antoi tämän sanoman ja miksi Jumalan kansan piti lähteä sieltä pois? Syynä on että:

- Jumalan uskolliset lapset olivat jo todistaneet siellä elävästä Jumalasta ja täyttäneet tehtävänsä, mutta oikeasta valosta huolimatta pakanat siellä edelleen harjoittivat epäjumalanpalvelusta.
- Määrätty aika olla pakkosiirtolaisuudessa oli jo mennyt ohi, ja ne jotka edelleen pysyivät siellä joutuivat suuriin vaikeuksiin.

Nykyisin meillä on samankaltainen varoitussanoma: "Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." Sen tähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tullette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias." 2. Kor. 6:14-18.

Vanha Israel ei täyttänyt Herran kutsumusta, koska eivät totelleet Häntä. Nykyisin Jumala voi meitä käyttäa, jos tottelemme täydellisesti Hänen sanaansa, jos emme antaudu tämän maailman menoihin, vaan Herran käyttöön, jos eroamme pimeyden teoista ja kaikesta, mikä saastuttaa meitä, vain silloin voimme olla Hänen temppelinä. Toisin

sanoen pyhittää elämämme Jumalalle. Muuten me emme voi vastustaa pahaa, joka päivittäin kasvaa ja on saavuttanut huippunsa. Emme voi mennä virtaa vastaan, ellei Jeesus asu meissä! Mutta Hän voi asua sydämessämme ainoastaan, jos kehomme ja sielumme on pyhitetty Hänelle.

Jumalan sana sanoo: "Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette." 1. Kor. 3:16, 17.

"Kumpaakin sukupuolta olevat nuoret ja lapset antautuvat siveelliseen saastutukseen harjoittaen tätä inhottavaa, sielua ja ruumista turmelevaa pahetta. Monet tunnustuskristityt ovat siinä määrin turtuneet tästä samasta paheesta, ettei heidän siveellistä tajuaan saada heräämään ja ymmärtämään sen olevan syntiä, ja että jos he jatkavat sitä, se on varmasti johtava sekä ruumiin että sielun täydelliseen rappeutumiseen. Ihminen, maan jaloin Jumalan kuvaksi luotu olento, muuttaa itsensä eläimeksi! Hän tekee itsensä karkeaksi ja saastaiseksi. Jokaisen kristityn tulee oppia hallitsemaan intohimojaan ja suostumaan periaatteiden valvontaan. Ellei hän tee niin, ei hän ole arvollinen kantamaan kristityn nimeä.

Muutamat ylevän tunnustuksen omaavat eivät käsitä itse saastutuksen synnillisyyttä ja väistämättömiä seurauksia. Kauan juurtunut tottumus on sokaissut heidän käsityskykyään. He eivät ole selvillä tämän häpeällisen synnin ylen suuresta synnillisyydestä, **joka veltostaa elimistöä ja hävittää aivojen hermovoimat.** Moraalinen periaate on hyvin heikko, kun se joutuu ristiriitaan juurtuneen tottumuksen kanssa. **Vakavat taivaan sanomat eivät pääse voimallisesti vaikuttamaan sydämeen, jolla ei ole lujaa suojamuuria tätä häpeällistä pahetta vastaan. Aivojen herät hermot ovat menettäneet kuntoisuutensa** sairaalloisesta kiihotuksesta tyydyttää luonnonvastaista halua aistillisen nautinnon aikaansaamiseksi. **Aivojen hermot, jotka yllä pitävät yhteyttä koko elimistöön, ovat ainoat välikappaleet, joiden avulla taivas voi olla yhteydessä ihmisen kanssa ja vaikuttaa hänen sisimpään elämäänsä. Kaikki se mikä häiritsee hermoston sähkövirtojen kulkua vähentää elinvoimia ja saattaa mielen turtumaan ja lamaantumaa.** Miten tärkeä onkaan näiden tosiasioiden edessä, että uskovaisiksi tunnustautuvat saarnaajat ja ihmiset pysyvät puhtaina ja saastumattomina tästä sielua turmelevasta paheesta!" Ta. I, 240.

“Palaan jälleen kristittyihin. Jos kaikki, jotka sanovat tottelevansa Jumalan lakia, olisivat vapaat laittomuudesta, niin tuntisin sielussani helpotusta, mutta he eivät ole. Muutamat niistäkin, jotka sanovat pitävänsä kaikki Jumalan käskyt, ovat syyllisiä haureuden syntiin. Mitä sanoisinkaan saadakseni heidän turtuneen mielensä heräämään? Moraalisten periaatteiden ankara noudattaminen muodostaa sielun ainoan suojavarustuksen. Nyt jos milloinkaan ruokavalion tulee olla mitä yksinkertaisin... Viljatuotteiden ja hedelmien, valmistettuina mahdollisimman luonnonmukaisesti ilman eläinrasvaa, tulee kuulua kaikkien niiden ruokavalioon, jotka sanovat valmistautuvansa muutettaviksi taivaaseen. Mitä vähemmän kiihottavaa ruokavalio on, sitä helpommaksi käy intohimojen hallitseminen. Makuaistin vaatimuksia ei tule tyydyttää kehoillisen, älyllisen ja siveellisen kuntoisuuden kustannuksella.” Ta. I, 245.

Jumalan Hengen johdolla apostoli Paavali on kirjoittanut: “Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, että kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhyudessa ja kunniaassa, ei himon kiihkossa niin kuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne.” 1. Tess. 4:3. 5.

“Jos vaimo päättää miellyttääkseen miestänsä joka suhteessa, että tällä on oikeus hallita täydellisesti hänen ruumistaan ja vajoaa samaan kuoppaan kuin miehensäkin ja luopuu henkilöllisyydestään, niin hän on menettänyt yksilöllisyytensä ja sulautunut yhteen miehensä kanssa. Silloin hän on pelkkä kone, jota hänen miehensä ohjaa ja valvoo ja joka on luotu tämän nautintoja varten. Omaksuessaan tällaisen passiivisen kannan vaimo häpäisee Jumalaa. Hän on vastuunalainen Jumalalle eikä hänen tule tätä vastuunalaisuutta laiminlyödä.

Jos vaimo luovuttaa ruumiinsa ja sielunsa puolisonsa hallintaan ja kaikessa alistuu tämän tahtoon, uhraten omantuntonsa, arvokkuutensa, jopa yksilöllisyytensäkin, hän menettää tarvitsemansa voimallisen vaikutuksen hyvään, joka hänellä tulisi olla miehensä kohottamiseksi. Vaimo voisi saada miehensä juron ja kovan luonteen taipuisammaksi, ja hänen pyhittävä vaikutuksensa voisi jalostaa ja puhdistaa tätä, niin että tämä vakavasti alkaisi kilvoitella himojensa hallitsemista tullen samalla myös hengellisemmäksi. Sillä tavalla he molemmat voisivat tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta, pelastuttuaan siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.” Ta. I, 253.

“Sukupuolinen hillittömyys hävittää tehokkaasti halun olla

mukana hartaustilaisuuksissa, samalla kun se riistää aivolta niiden elimistön ravitsemiseksi tarvitsemia aineita, hävittäen siten mitä tuhoisimmin elinvoimia. Yhdenkään naisen ei tule auttaa miestänsä turmelemaan itseään tässä. Valistunut vaimo, joka omaa todellista rakkautta miestä kohtaan, ei antaudu sellaiseen... Monet kristityt kärsivät hermojen ja aivojen lamaannuksesta kohtuuttomuutensa tähden tässä asiassa. Mädännäisyyttä on monien hyvinä ihmisinä pidettyjen luissa ja ytimissä, jopa rukoilevien, itkevien ja korkeassa asemassa olevienkin, joiden saastuneet ruumiit eivät kuitenkaan milloinkaan pääse sisälle porteista taivaan kaupunkiin.” Ta. I, 254.

Vapahtajamme rukous oli: “Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.” Joh. 17:17. Ihminen ei pysty edes ymmärtää totuutta, jos yllämainittu pahe hallitsee häntä, koska tämä pahe hävittää **“aivojen hermovoimat,... joiden avulla taivas voi olla yhteydessä ihmisen kanssa.”** Se turmelee ja tahraa ruumiin ja sielun. Niin ihminen ei pysty ymmärtää Jumalan tahtoa ja hänellä ei ole halua **“olla mukana hartaustilaisuuksissa.”** Hänellä ei ole halua tutkia Jumalan sanaa ja kasvaa totuudessa. Hän tulee sokeaksi ja kuuroksi hengellisiin asioihin. Hän on kristitty vaan nimeltä, mutta sydän on kaukana ja tyhjä, ja sellaisista on sanottu: että eivät **“milloinkaan pääse sisälle porteista taivaan kaupunkiin.”**

Näiden Todistuksien valossa nähdään, että ei ainoastaan tupakka, alkoholi, huumeet ja muut pahat aineet voivat turmella ruumista ja sielua, vaan myös yllämainittu pahe.

Jeesuksen viimeinen rukous oli myös että taivaallinen Isä suojelisi lapsensa pahasta maailmasta. “Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.” Joh. 17:14,15.

Tämä maailma on mennyt paljon pidemmälle kuin Sodoma ja Gomora ja meidän pitää seistä lujana totuudessa. Meidän pitää karttaa huonot seurukset, synnilliset huvitukset ja väärät elämäntavat. Meidän pitää paeta nykyajan Baabelista, jossa moraalittomuus on saavuttanut huippuunsa, ettemme hukkuisi yhdessä jumalattomien kanssa. Herra meitä auttakoon.

Mitä meidän täytyy aina pitää mielessä?

“Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa

ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?” 1. Piet. 4:17.

Nyt on aika tutkia itsemme ja valmistautua tulevan kriisiä varten. Ei ole aikaa hukuttavaksi, koska aikamme on lyhyt. Elämme sinetöimisen aikaa, kun elämämme tutkitaan tutkivassa tuomiossa ja jos pienikin synti jää tunnustamatta ja korjaamatta se tulee syyksi ettemme voi saada pyhän Jumalan sinettiä. Tämä tarkoittaa, että jäämme pelastuksen ulkopuolelle. Tämä on tosi ikävää! Meidän pitää käyttää kaikkia voimiamme ja kykyjämme, jotka Luoja on lahjoittanut meille ja ahkerasti tehdä työtä pelastuksemme hyväksi. Rakas Jumala muistuttaa meille tästä asiasta apostoli Paavalin kautta: “Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkerointia, ei ainoastaan niin kuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte.” Fil. 2:12.

Siis ilman ristiä emme voi saada kruunua ja ilman uhraavaisuutta emme voi saada pelastusta. Ennen kuin saamme voiton, meidän pitää

taistella niin kuin Jaakob taisteli yöllä enkelin kansa, ja milloin hän voitti ja sai uuden nimen? Kun koko sydäimestä tunnusti syntinsä ja nöyrällä mielellä pyysi Jumalan siunausta. Hänen kokemuksensa pitää tulla meidän kokemukseksi.

Kun Jeesus pyysi opetuslapsiaan valvomaan ja rukoilemaan, he laiminlöivät sille tarkoitettua ajan ja siten heille tuli valtava kriisi ja koetus, jota varten he eivät olleet valmiit. Samankaltaista tulee tapahtuman meillekin. Nyt on valmistus aika, rukoilemaan ja valvomaan, koska hyvin pian henkilökohtaisen ja maailman laajuinen hätä voi alkaa! Nykyisin saadaan vain esimakua siitä. Profetian Henki sanoo, että jokainen koetellaan äärimäisyyteen asti.

Vertauksessa kymmenestä neitsyestä Jeesus osoitti, että kallisarvoisen öljy pitää hankkia etukäteen. Kun armon ovi suljetaan, on liian myöhäistä etsiä siitä! Tyhmät neitsyet jäivät juhlan ulkopuolelle.

Nyt on aika kun meidän pitää saada sitä öljyä, joka tarkoittaa Pyhää Henkeä, kaste Pyhällä Hengellä, ilman siitä emme voi kestää viimeisiä koetuksia, emmekä pääsee taivaaseen. Voidaksemme saada tämän kallisarvoisen lahjan, meidän tulee pyhittää itsemme kokonaan Jumalalle ja päivittäin vilpittömästi rukoilla Ehtoos Sateen puolesta. Herra meitä auttakoon siihen.

“Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” Luuk. 21:28.

Taivaallinen Isä suuresta armosta ja rakkaudesta haluaa herättää ihmisiä, erityisesti niitä jotka kutsuvat itseänsä kristityiksi ja niitäkin, jotka ovat totuutta etsimässä. Aina kovemmalla äänellä kaikki tapahtumat huutavat suurella äänellä ja ilmoittavat, että rakas Vapahtajamme tulee hyvin pian takaisin. Lopun merkit, joista monia vuosia on luettu ja niistä puhuttu, nykyisin nähdään miten täsmällisesti kaikki toteutuu. Maanärisytyksiä ja luonnon mullistuksia, aina suurempia ja useimpia, sisällissotia toinen toisensa jälkeen, lahkoja jotka lisääntyvät joka puolella, joiden johdosta ihmisten pelko ja epävarmuus kasvaa.

Eikö kaikkien näiden pidä vahvistaa uskollisuuttamme ja intoamme Herran palveluksessa? Nähdessämme kaikkien merkkien toteutuvan, eikö meidän pitäisi olla tosi iloisia, että Jeesus tulee pian ja lähdemme pitkälle matkalle Jumalan kaupunkiin? Meillä pitäisi olla sanomaton ilo siitä ja

suurella innolla odottaa sitä suurta päivää!

Elämme viimeisellä armon tunnilla ja Jumala haluaa käyttää meitä välikappaleina, että viimeinen varoitus tulisi annetuksi hukkuvalle maailmalle, ennen kuin armonaika päättyy. Meidän pitää olla valmiita sanoa kuin Jesaja: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut." Jes. 6:8.

Herra meitä auttakoon, että täyttäisimme Hänen tahtonsa kaikessa ja valmiina voisimme tavata Hänet taivaan pilvissä! Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Jumalallinen kutsumus

Ole hyvä ja lue Tuom. 6:11-16

Miksi Jumala kutsuu?

Israelin kansan hirveä tilanne tulee esille jakeessa 11: "...oli puimassa nisuja viinikuurnassa, korjatakseen ne talteen midianilaisilta." Jumala haluaa auttaa kansaansa. Se olisi varmaan pieni asia Hänelle hyökkäämään. Mutta Hän haluaa tehdä ihmeitensä ihmislasten kautta, joita Hän on kutsunut välikappaleekseen. Jumala kutsuu meitä, että voisi osoittaa voimansa meihin, ja Hänen työnsä tulisi tehdyksi meidän kauttamme, "että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen." Ef. 1:12.

Miten Jumala kutsuu?

Tuomarin kirjassa 6:12 on kerrottu, että Gideon oli kutsuttu Herran enkelin kautta. Enkelistä on vielä jotakin sanottava myöhemmin. Herralla on erilaisia keinoja ja mahdollisuuksia, kutsuakseen ihmisiä, niin kuin seuraavat esimerkit osoittavat:

Mooses. "Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen." Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa." Ja hän sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala." Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa... Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." "2. Moos. 3:4-6, 10.

Profeetta Elisa oli kutsuttu Jumalan miehen Elian kautta. Tämä on yksi keino, jota Jumala käyttää päivittäin, kutsuakseen ihmisiä Herran palvelukseen toisten Jumalan palvelijoiden välityksellä.

Tällä tavalla Calvin oli kutsuttu täysin hänen tahtoansa vastaan töihin Geneveen Farelin kautta.

Jokaisen kutsun kohdalla tärkeätä on, että kutsuttu saa varmuuden: Herra on kutsunut minut.

Maria: "Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." " Luuk. 1:28.

Joosef, Marian mies oli kutsuttu unen kautta. "Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä." Matt. 1:20.

"Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa." Luuk. 2:10, 11.

Jumala kutsui viisaat miehet idästä tähden avulla. "Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."... Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. " Matt. 2:1, 2. 9-11.

Ylösousemuksen todistajat: "Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seiso i heidän edessään säteilevissä vaatteissa. Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa, sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös.'" Niin he muistivat hänen sanansa." Luuk. 24:4-8.

Jumala itse ilman mitään välittäjää kutsui Paavalia. Apt. 9:1-6. Mutta seurakunnan johto Damaskoksessa (Ananialle) ilmoitettiin. Hänen piti johdattaa häntä seurakuntaan. "15. Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden."” Apt. 9:15, 16.

Ketä Jumala kutsuu?

Tuomarin kirjassa 6:15 luemme, että Gideon oli mies ilman mitään vaikutusta. Hänen sukulaisensa eivät olleet kuuluisia Manasessa. Sitä paitsi hän oli kaikkein nuorin hänen isänsä kotona. Sellaisessa kansassa, jossa esikoisoikeus oli voimassa, nuorimman oli todella “kaikkeen pieneen”, se tarkoittaa, kaikkein vähin. Mutta juuri tätä miestä Jumala tahtoi käyttää.

Tässä näemme samaa, mitä apostoli Paavali sanoo 1. Kor. 1:26-29: “Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.”

Selvässä tiedossa omasta voimattomuudesta Gideon pyörryttää hänen kutsumustansa vastaan. Tämä on meidän tapamme, että katsomme oman kykenemättömyytemme Herran sijasta, joka kutsuu meitä Hänen palvelukseensa.

Niin oli Mooseksen kanssa, joka puhui Herralle: “”Oi Herra, minä en ole puhetaiteinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli.”” 2. Moos. 4:10. Jeremia sanoi Herralle: “”Voi Herra, Herra! Katso, en minä kykene puhumaan, sillä minä olen nuori.”” Jer. 1:6. Mutta Herra ei ottanut huomioon tätä vastaväitettä. Se on Hänen käytöksensä, että heikoimpien ja kykenemättömimpien välikappaleiden kautta usein Hän saa aikaa suuria vaikutuksiaan.

Mihin Jumala kutsuu?

Herra kutsuu sinne, minne ihminen kaipaa Hänen parannuksensa. Tuom. 6:13 osoittaa, miten hyvin Gideon tunsu kansansa historian. Kaikesta tuhosta huolimatta hän tiesi toki kansan tarkoituksesta ja Jumalan lupaukset. Hän kaipasi niiden toteutumista.

Niin oli myös Paavalin kohdalla. Vihollisuudesta huolimatta Jeesusta vastaan, hänessä oli kaipaus nähdä Jumalan valittu kansan ihanuuteen. Koko hänen riehunta oli lopulta kaipaus, valmistaman tien Jumalalle. Mihin ihminen pyytää hartaasti, siinä Jumala alkaa toimimaan ja kutsumaan.

Miksi Jumala kutsuu?

Gideonin piti auttaa kansaa. "Silloin Herra kääntyi häneen ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut."" Tuom. 6:14.

Hänen pitää rakentaa oma osansa Jumalan valtakunnassa maan päällä. Miten tämä tulee toteutumaan, että köyhä, syntinen ihminen tulee Jumalan työtoveriksi? Siitä 14 jae antaa meille selvän valon. Se on, kun Herran enkeli halusi koetella Gideonia puhuen: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut." "Tässä voimassasi" sanoi Herran enkeli. Tämä oli hyvin lipevä Gideonille. Voimme kuvitella, että Gideon lyö rintaansa ja sanoo: "Vihdoin minä saan tunnusta kutsumuksessani. Minun isäni ja veljieni pitäisi kuulla tämä!" Mutta Gideon ei ajattele sillä tavalla. Hän kestää koetuksen. Hän tietää, heikolla ihmisvoimalla ei voi auttaa Jumalan kansaa.

Sen vuoksi hän sanoo: "Oi, Herra, millä minä vapautan Israelin?" Se on niin, ihan kuin Gideon olisi tuntenut Herran Jeesuksen sanat Johanneksen evankeliumista 15:5, "Ilman minua te ette voi mitään tehdä." Sen vuoksi hänelle annettiin lupaus: "Minä olen sinun kanssasi." Tuom. 6:16.

Siellä, missä Herra pitää lippuansa, siellä, missä Herra taistelee taistelussa, tämä saa rohkaista Jeesuksen seurakuntaa aloittamaan taistelun vanhaa vihollista vastaan. Se saa voiton. "Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." 2. Moos. 14:14.

Tämän tekstin mukaan ajatuksemme menee tahtomattaan takaisin Gideonin kohdalle, jolle Herra luovutti oman seurakuntansa, jonka Hän kokoa totuudessa, ja johdattaa taistelun ja antaa voiton. Tämä on Jeesus Kristus, elävä Jumalan Poika. Hänelle Isä sanoi: "Mene tässä voimassasi

ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut." Ja katsoen häneen päin Jumalan kansa riemuitse. "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen... pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme; suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä." Luuk. 1:68, 71-74.

Pyhä tunti

Ole hyvä ja lue Tuom. 6:17-24

Tällä jaksolla on erikoinen tarkoitus. Se osoittaa kuitenkin, että enkeli, joka puhui Gideonin kanssa, ei ollut tavallinen enkeli, koska lopussa hän kumartui hänelle. Hän oli paljon enemmän "...liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee..." Mal. 3:1. Tämä enkeli ei ollut toinen, kuin itse Jeesus, joka Vanhassa Testamentissa sellaisena tulee esille.

Enkelit kuuluvat Jumalan hoviin. Ne ovat "palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä", he ovat Jumalan sotaväen johtajina ja taistelijana. Ja Jumala lähettää heitä, "jotka saavat autuuden perii." Hebr. 1:14.

Vaikka enkelillä on suuri voima ja kirkkaus, Jumalan sana kieltää kumartamaan heitä. Niin kirjoittaa apostoli Johannes Ilm. 22:8, 9. "Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti. Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa.""

Herran enkeli ei puhunut niin Gideonille. Hän hyväksyi hänen palveluksensa ja uhrin. Mutta uhri kuuluu vain Jumalalle. Niin tässä tulee selväksi, että itse Jumala, Herran enkelinä ilmestyi Gideonille. Tässä oli Kristus Vanhassa Testamentissa. Siinä kun Gideon kohtasi Kristuksen, hän koki pyhän hetken, joka vaikutti koko hänen elämäänsä.

Myös meidän aikanamme koemme sellaisia "pyhiä tunteja." Siinä on kamppailu viimeisenä varmuutena. "Mutta hän sanoi hänelle: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin osoita minulle tunnusteolla, että sinä itse puhut minun kanssani." Tuom. 6:17.

Sellainen tapaaminen on niin suuri, että sydän kokonaan saa varmuuden Herran läsnäolosta ja ennen kaikkia Hänen armostaan. Ole hyvä lue ja vertailee 1. Moos. 32:22-27 kanssa.

Siinä on uhraaminen

Vanha Testamentti tuo ruokauhrin: "Älä poistu täältä, ennen kuin minä tulen takaisin sinun luoksesi ja tuon uhrilahjani ja panen sen eteesi." Hän sanoi: "Minä jään, kunnes sinä tulet takaisin." Gideon meni ja valmisti vohlan, ja eefa-mitan jauhoja happamattomiksi leiviksi, pani lihan koriin ja liemen pataan ja vei ne hänen luoksensa tammen alle ja pani ne tarjolle." Tuom. 6:18, 19.

Myös Uuden Testamentin seurakunta tuo ruokauhrin, mutta ei enää kuin vanhatestamentin mies, joka uhrasi pukin ja yksi efa happamatonta jauhoa (jae 19) Jeesuksen Kristuksen seurakunta tuo saman uhrin: yksi kiitoslaulu, pyyntö ja esirukous, kiitosta ja palvelusta ja ruumin ja hengen antautuminen Herralle. Ei voi olla siunattu kohtaaminen Herran kanssa, jos tätä uhria ei anneta.

Siinä tapahtuu ihmeitä

Gideon näkee, miten hänen uhrinsa katoaa Herran tuleessa. Jokainen, jolla on kohtaaminen Herran kanssa, astuu kaikkivaltias Jumalan maailmaan: Jesaja koki, miten hänen syntinsä otettiin pois. (Jes. 6:5-7)

Pietari koki suuren kalasaaliin. (Luuk. 5:1-11) Natanael näki, että syvätkin salaisuudet hänen elämässään oli tunnetut. (Joh. 1:47-49) Kadotetulle ryövärille ristillä avautui Jumalan ikuisen maailman portit. (Luuk. 23:42, 43) Täällä todetaan Herran läheisyys.

Tuomarin kirjassa 6:21 on sanottu: "Ja Herran enkeli katosi hänen silmistänsä." Yleensä on niin, että jokaisen keskustelu loppuu, kun toinen osapuoli on lähtenyt pois. Erikoisella tavalla jakeessa 22, keskustelu jatkuu: "Kun Gideon näki, että se oli Herran enkeli, sanoi Gideon: "Voi minua, Herra, Herra, kun olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" Varmasti enkeli ei enää ole näkyvissä. Kuitenkin hän puhuu hänelle ja saa vastauksen: Mutta Herra sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, sinä et kuole."

Tämä on armon julistaminen, joka on lähtenyt Golgatan ristiltä koko maailmalle. Gideon uskoi Jumalan sanaa ja siksi koki rauhan ja viisauden korkeudesta.

Meidän pitää ottaa huomion, että Gideon ei sanonut vain: Herra antaa rauhan, vaan: "Herra on rauha." Jahve - Schalom: Tämä on varmaa! Aamen.

Kurt Barath

Muutamia kokemuksia Herran kanssa Jumalan pelastava käsi auto- onnettomuuksissa

Vuonna 1975 kävin kurssilla saadakseni ajokortin, etten jäisi ilman matkayhteyttä kiireisenä aikana. - Mutta ajokortti ei ole vielä mikään takuu, voidakseen karttaa kaikki vaarat; koska onnettomuuksissa ei ole ainoastaan peltivahinkoja, vaan usein myös ihmiselämä. Voidakseen kohdata tätä oikein, tarvitaan kokemusta.

Lähetys antoi minulle käytettäväksi vanhan saksalaisen auton, että hätätilanteessa voisin reagoida nopeasti.

Diakonimme sisar Gertrud Schuster pyysi minua ajamaan yhteen paikkaan lähellä Frankfurt am Mainia, hakeaksemme tavaroita sieltä, joita poisnukkunut uskon sisar oli jättänyt lahjaksi lähetykselle.

Lastasimme farmariauton painavilla tammipuilla ja muilla esineillä niin tiukaksi, että ei mahtunut mitään enää. Lisäksi tuli kolme aikuista ihmistä ja yksi lapsi. Matkustimme tiellä Frankfurt - Mannheim kuorman auton takana, joka tuskin ajoi nopeammin kuin 80 km/t. Kun ajoin siitä ohi, huomasin, että kadotin autoni hallinnan. Vaimoni otti lapsen säärien väliin, ja kuulin huudon: "Herra auttaa!" Minun kohdallani kaikki pysähtyi. En tiennyt mistään enää. Auto meni oikealta kaistalta vihreän viivan yli ja sieltä vasemmalle ajokaistalle; samalla kadotin molemmat renkaat takapyöriltä. Auto kääntyi ja pysähtyi tienvarteen. Kun lähdin autosta, kuulin erään miehen sanat, joka sammutti autonsa: "Kiittäkää Jumalaanne, kiittäkää Jumalaanne!" Kyllä meillä oli pakottava syy kiittää elämän armonlahjasta ja terveydestä!

Tuli ilta, liikkuvapoliisi laittoi valoja ja varoitusmerkkejä. Eräs poliisijohtajan virkailija sanoi minulle: "Minä olen työskennellyt tällä alueella jo 8 vuotta, mutta tällaista onnettomuutta en ole vielä nähnyt. Auto tulee oikealta ajokaistalta vihreän viivan yli, kadottaa molemmat

takarenkaat ja pysähtyy tienvarteen, Frankfurtiin päin, mutta ei kaatunut ympäri ja niillä jotka autossa istuivat hiuksikaan ei ole taittunut.” Kyllä, ihme tapahtui” Me uskomme Jumalaan, joka tekee ihmeitä. Hän lähetti enkelinsä - nämä mahtavat sankarit - ja he pelastivat meidät. Jumala on hyvä ja Hänen pyhät enkelinsä ovat kanssamme. Niin voimme sanoa yhdessä Jobin kanssa: ”Mutta minä tiedän lunastajani elävän...” Sen tähden on hyvin tärkeää, että aloitamme matkamme rukouksella ja pyydämme suojelusta ja varjelusta.

Oli talviaika. Täyttääkseni vaimoni toivomuksen ajoimme hänen syntymäpaikkakunnalle, käydäksemme hänen sydänsairaana siskonsa luona. Kun jätimme kotimme, oli kuiva pakkanen. Yö oli lyhyt minulle. Menin myöhään sänkyyn ja aikainen herätys, koska minun piti mennä takaisin Speeleen Autoni oli kuplavlkkari, vanha malli.

Aamuhämärässä alkoi tihkuttaa. Se teki tien peililiukkaaksi. Aura-autot eivät olleet valmiit äkilliseen ilmapuutokseen. Vaikka minä vähensin vauhtia auto luisteli ja meni vihreän viivan yli. Tämä oli varoitukseksi minulle ja niin ajoin hyvin hitaasti, että välttyisin onnettomuudelta.

Moottoritien tilanne tuli aina pahemmaksi, mutta minun piti jatkaa eteenpäin, koska klo 8 minun piti olla Speeessä oppitunnilla. Frankfurtista Kassel'iin on meno ja paluu. Tilanne tuli aina pahemmaksi, eikä ollut aura-autoa näkyvissä missään. Poliisi oli antamassa varoituksia, mutta itse oli avuton, koska tapahtui paljon onnettomuuksia. - Volkhariin voi luottaa, koska joka tilanteessa sitä on koeteltu, mutta tämä peililiukas tie oli liian paljon sille. Kun oli alamäki huomasin, että en voi enää ohjata autoa. Se meni itse ja luisteli vastakkaiselle kaistalle. Minulla oli mukana erilaisia esineitä ja niiden joukossa myös yksi painava käsikirjoituskone. Törmäyksessä kaikki putosi minun päälleni. Mutta Jumalalle kunnia ja kiitos, että en saanut murtumia enkä naarmuja ja autoni seiso i yhäti pyöri llä. Vaikka auto törmäyksen takia meni vastakkaiselle kaistalle, sain sen takaisin oikealle kaistalle ja oikeaan suuntaan.

Sain nähdä armon ihmeen niin pitkälle, kun yksi kuorma-auto perävaunuineen oli kuin heitetty hiekka kasan päälle. Jos se olisi kaatunut päälleni, silloin olisin ruhjoutunut. Niin sain nähdä jälleen Jumalan pelastavan käden voiman, sillä jos olisin menehtynyt, silloin vaimo olisi menettänyt miehensä ja poika isänsä.

”Herra, sinun armosi ulottuu taivasiin, sinun totuutesi pilviin asti. Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi niinkuin suuri syvyys, ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra. Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa. Heidät ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta. Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden. Säilytä armosi niille, jotka sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille.” Ps. 36:6-11.

Jumalalle olkoon kunnia ja kiitos Hänen suuresta rakkaudestaan!

Siegmunt Gutknecht

Lähetystyökokemuksia

Minulla on suuri ilo kirjoittaa Jaana - sisaren kokemuksia lähetystyössä. Kirjoitan hänen päiväkirjastaan yhteenvetoja lähetystyökokemuksista, jonka hän on minun tehtäväkseni antanut. Hän reippaasti ja iloisella mielellä astelee kaupunkien katuja. Oli ilma minkälainen hyvään, hän menee rohkeasti koteihin, erilaisiin liikkeisiin ja toimistoihin viemään evankeliumia kaikenlaisille ihmisille. Kerran oli paljon pakkasta, niin yksi rouva pyysi minut sisälle, kun ulkona tulee kylmä ja osti lehden. Muutenkin monet ihmiset pyytävät kotiin sisälle Jaana - sisaren ja kysyvät minkä seurakunnan lehti se on ja mitä se maksaa. Sitten he toteavat: ”Kyllä niin hyvä lehti täytyy ostaa ja toivottavat menestystä ja Jumalan Siunausta lähetystyössä”.

Työpäivien päätyttyä Jaana - sisar kertoo: ”Sain hyvän mielen, kun saan tehdä Jumalan työtä ja saa raitista ilmaa. Oli kivaa tulla kotiin. Kerran olin kaukana kotoa lähetystyössä ja Kerttu - sisko oli laittanut minulle ruokaa, kyllä minulle kelpaa.”

Joskus hän soittaa minulle ja kertoo iloisesti ihanista kokemuksista, kuinka Jumala on siunannut häntä. Joka kerta kun hän lähtee lähetystyöhön, hän myy niin kauan kunnes reppu on tyhjä. Joskus menee vähän pidemmän aikaa ja joskus vain muutama tunti, kun reppu on tyhjä.

”Kerran eräs hieno herra, sanomalehden toimittaja halusi ostaa hyvän lehden ja samalla kertaa eräs vanha nainen tarjosi minulle jopa jäätelöä, kun oli ostanut lehden”, Jaana - sisar kertoo. Kerran eräs mies, joka

korjasi autojen laseja, halusi ostaa minulta lehden ja sanoi: ”luen sen lehden moneen kertaan”, hän kaipasi elämälleen jotakin parempaa uskoa.

”Myin kampaamoonkin lehden”. Joskus ihmiset arvaavat minkä seurakunnan lehti on ja haluavat sen sanoman takia ostaa sen.

Useasti Jaana - sisar lähtee tavallisen työpäivän päätteeksi viemään evankeliumia iloisesti eteenpäin ja saa ihania kokemuksia siellä. Hän on onnellinen ja kiitollinen Herralle, että saa tehdä lähetystyötä. Joskus ihmiset ovat niin iloisia lähetyslehdessä, että he antavat ylimääräistä rahaa köyhiä varten.

Pieniä palvelutehtäviäkin Jaana - sisko tekee. Hän kysyi eräältä rouvalta: ”Saanko viedä roskapussin pois?” Rouva oli hyvin onnellinen, kun Jaana - sisko auttoi. Kerran eräs rouva haki postia postilaatikosta ja osti yhden lehden Jaana - sisarelta. Jaana - sisar jatkoi matkaa ja hänellä oli viimeinen lehti. Hän soitti hienon omakotitalon ovikelloa ja hieno rouva tuli avaamaan ja halusi ostaa lehden, kun se menee lähetystyön hyväksi.

Eräässä liikkeessä joku rouva sanoi, ettei hän osta lehteä. Jaana - sisko sanoi, että ”se menee lähetystyön hyväksi” ja tämä rouva tuli katumapälle ja osti kuitenkin lähetyslehden. ”Menin eteenpäin, jossa oli paljon omakotitaloja ja siellä eräällä rouvalla oli iso koira, mutta se ei ollut vihainen. Esitin lehteä ja hän sanoi että kyllä noin hyvää tarkoitusta pitää kannattaa ja toivotti minulle Jumalan Siunausta lähetystyössä. Kerran kävi sillä tavalla, että joku antoi vain rahan lehdestä, mutta ei halunnut lehteä itselleen. Laitoin silti lehden jonkun postilaatikkoon.”

”Kerran tulín adventisti uskonsisaren kotiin, hän kutsui minut sisälle ja halusi ostaa lehden. Hän toivotti Jumalan Siunausta ja sanoi, että: ”Teet hyvää työtä”. Ei pelkästään vanhat rouvat osta lähetyslehtiä. Kerran eräs nuori rouva halusi ostaa ja kannattaa lähetystyötä. Samalla matkalla Jaana - sisar tapasi yhden rouvan, jolta tuli verta nenästä. ”Esitin lehteä, hän halusi nopeasti hakea rahat. Neuvoín laittamaan kylmää käärettä niskaan tai lämmintä ja hän lupasi kokeilla”. Jaana - sisar kertoo.

Joku huolehti, että ”sinulla on vielä paljon lehtiä”. ”Minulla oli enää kaksi lehteä myymättä ja sain ne pian myytyä. Vaikka erälle vanhalle rouvalle oli vaihdettu uusi ovi, silti hän halusi ostaa minulta viimeisen lehden”. Eräs mies varoitti Jaana - siskoa, että ”hänen rappusensa ovat korkeita, ettet vain putoa”. Sitten hän toivotti Jumalan Siunausta Jaana -

siskolle.

”Vaikka joskus oli vaikeampaa myydä, niin silti sain kaikki lehdet myytyä”.

Viikon kestäväällä syyslomalla Jaana - sisar oli ahkerasti myynyt lähetyislehtiä ja hänelle oli monta kertaa toivotettu Jumalan Siunausta ja rohkaistu tekemään hyvää työtä. ”Olin iloinen kun sain myytyä.” kirjoitti Jaana - sisko päiväkirjassaan monesti.

”Joku rouva osti lehden, ja sanoi ettei kerkeä lukemaan, mutta anna se köyhälle ilmaiseksi, mutta minä pudotin sen jonkun postilaatikkoon ja jatkoin matkaani eteenpäin. Menin isoon rivitaloon. Yksi yksinäinen mies osti minulta lehden, kun tykkää uskovaisten lehdestä, eikä maailman lehdistä ja kiitteli kovasti kun sai näin hyvän lehden ja lupasi lukea sen.” ”Töitten jälkeen menin yhteen kerrostaloon, enkä saanut yhtään lehteä myytyä. Sitten menin kampaamoon ja siellä ostettiin lehti. Menin eteenpäin rivitaloon ja hienoihin omakotitaloihin ja siellä ostettiin lehtiä. Kerkesin vielä hyvin kotiin.”

Eikö tällaiset kokemukset innosta meitä jokaista viemään evankeliumia eteenpäin!

”Jeesus sä ainoisin, Pyhin ja puhtahin, Nimi, min’ kurjakin lausua voi. Taivainen kirkkaus, rakkaus, virvoitus, Totuus ja armahdus Sinussa soi.

Vastoin jos käypi mun, Turvissa, Herra, Sun, Suuren ja siunatun Levätä saan. Muut jos mun hylkäisi, Helmahas, Herrani, Riennät niin hellästi mua sulkemaan.

Herra, mua armahda, Herra mua johdata Minne ja milloinka tahdot Sä vaan. Auta mua taipumaan, Eteesi vaipumaan, Etten mä konsanaan nurisekaan.

Herra, Sä korkehin, Pyhin ja puhtahin, Antaos mullekin pyhyttäsi! Vaaroissa varjele, Kahleeni katkaise, autuuteen ohjaile askeleeni! ”

Merja - sisar

Terveysseminaari

8-10.4.2011

Meillä oli suuri ilo saada vieraaksemme terveysasioita opettamaan veljet Martin Jeltch ja Uve Haug Saksasta. Ohjeita oli monipuolisesti, tässä mainitsen vain muutamia kohtia terveysseminareista. Saimme kuulla musiikkia ja laulua. Rukoilimme ja tutkimme myös Raamattua yhdessä. Iloitsimme siitäkin, että meillä oli vieraita Virosta ja Bulgariasta. Vieläpä meillä oli mahdollisuus käytännössä harjoitella terveytemme hoitoa.

Aloitimme juhlamme: Matt. 11: 28 ja 29 sanoin ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.”

Miten ihanaa on kaikki kuormamme jättää Jeesuksen kannettavaksi. Hän antaa meille juuri täksi päiväksi voimaa ja viisautta, kun vain haluamme kaiken jättää hänen kannettavakseen.

Kahdeksan terveytemme tukipylvästä: Ravinto, liikunta, vesi, aurinko, kohtuullisuus, ilma, lepo ja luttamus Jumalaan, joihin meidän tulee kiinnittää erityistä huomiota elämässämme. Nämä tulevat englanninkielisestä sanasta ”newstart”, joka tarkoittaa uutta alkua elämässämme. Näiden perusohjeiden sisäistäminen ja käyttöön ottaminen auttaa meitä saamaan elämäämme tasapainon, joka vaikuttaa parantavasti terveyteemme.

Tutustuimme myös ravintopyramidiin. Ensimmäiseksi ihminen tarvitsee vettä 1,5 - 2 litraa päivässä vettä. Toiseksi kokojyväviljaa, pähkinöitä, papuja, herneitä, linssejä. Kolmanneksi kasvisruokaa, tuoreita vihanneksia ja hedelmiä. Neljänneksi maitoa, soijaa. Viidenneksi öljyä, suolaa, sokeria mahdollisimman luonnollisessa muodossa.

Lyhyitä tietoiskuja:

- Aurinko tuhoaa 10 senttimetrin syvyyteen bakteereja virtaavassa vedessä.
- Hyvissä asioissa kohtuullisesti, kuten työssä, lomalla ja harrastuksissa.
- Sairastuu, jos ei tee mitään.
- Ilman ilmaa emme pysty elämään viittäkään minuuttia.

- Musiikki ehkäisee alakuloisuutta ja antaa voimaa vaikeisiinkin ponnistuksiin.
- Lepo: Jopa toiminnan vaihtelu on lepoa esim. henkisen työn vastapainoksi kävelyä.
- Luottamus Jumalaan parantaa ja antaa voimaa.
- Rakkaus, usko ja toivo edistävät terveyttä.

Meitä kehoitettiin menemään Herran eteen ja tutkimaan, mitä olemme tehneet väärin terveytemme suhteen. Luonto parantaa hitaasti ja perusteellisesti, jolloin tulemme todella terveiksi. Iloitkaa Herrassa sellaisistakin asioista, mitkä eivät niin meitä miellytä, ehkä ne ovat meille tarpeellisia. Meidän tulee olla valmiita tuomaan uhreja Herralle. Tulee taistella huonoja luonteen ominaisuuksiamme vastaan ja siirtyä askel askeleelta oikealle suunnalle. Meidän ei tarvitse sairastua Egyptiläisten sairauksiin.

”Rakasta minua silloin, kun sitä vähiten ansaitsen, sillä juuri silloin tarvitsen sinua eniten.”

Ilo poistaa masennuksen! Alussa ilo oli täydellinen. Lusifer on aikaansaanut kaiken toivottomuuden. Vaikka olisimme tehneet miten paljon virheitä, ne tulee sovittaa ja unohtaa. Masennus on hyvin tavallista ja sairauksien kärjessä. Masentuneella ihmisellä jopa pukeutuminen saattaa kestää kaksikin tuntia. On vaikea tehdä päätöksiä. Kirkkaita ajatuksia ei ole. On vain syyllisyyden tunteita. Se on aivotoiminnan häiriö ja ravinnon puutostila elimistössä. Joku saattaa käyttää alkoholia ja tupakkaa ja aivotoiminta häiriintyy siitä. Miehet ja naiset kokevat erilailla masennuksen. Masennukseen kuolee ihmisiä enemmän kuin auto-onnettomuudessa. Saul, Daavid, Joonas, Job ja Elia olivat masentuneita. Vaikka olisi masentunut, niin kuumeisista tunteista täytyy päästä eroon. Säännöstellä elämäntapojaan, mennä ulos liikkumaan, etsiä myönteisiä asioita elämässään. Turvautua henkilökohtaisesti Jeesukseen. Jeesuksen rakkaus parantaa sairauksia!

Eräs liikkeenperustaja oli käynyt monia kriisejä elämässään läpi. Hän sairastui ja joutui sairaalaan. Hän pelkäsi kuolemaa ja juuri sillä hetkellä kuuli laulua ja Raamatunlukua sairaalan kappelista. ”Jumalan käsi pitää sinusta kiinni”. Jumalan rakkaus valtasi hänen sydämensä ja hän ymmärsi itse aiheuttavansa ongelmat itselleen.

Yksi henkilökohtainen kokemus on enemmän kuin tuhat sanaa! Ihminen voi olla lääke toiselle ihmiselle. Niin meitä kehoitetaan

pitämään toinen toisistamme huolta!

Saimme tietoa kasvissyöjäryhmistä: Laktovegetaristeista, ovo- lakto-vegetaristeista, vegaaneista, raakaruokavegaaneista (Elävä ravinto) ja vanukasvegetaristeista. Lisäksi kasvisravinnon perusteista, vegaaniravinnon puolesta ja vastaan. Nykyiset tutkimukset tulevat yli sata vuotta myöhässä, sillä sisar White on saanut Jumalalta profeetallista viisautta jo 1800 - luvun lopulla.

Suolistolla on suuri merkitys terveyteemme. Vatsamme reagoi herkästi moniin terveyteemme liittyviin asioihin ja sen takia on tärkeä laittaa heti pois kaikki kielteiset asiat, jotta terveytemme voisi pysyä tasapainossa. Tarvitsemme rakkautta, ystävällisyyttä, toivoa, lohdutusta ja iloa elämäämme.

Vuonna 1914 eräs laiva ryöstettiin ja merimiehet saivat saaliikseen erikoisen ”Herkkumaan”. He söivät kaikkea suussa hyvältä maistuvaa, mutta myös samalla epäterveellistä ruokaa. Noin kahdeksan kuukauden päästä sairastui 15 merimiestä ja parinviikonpäästä niitä oli sairaana jo sata miestä. Sitten niitä alettiin hoitamaan luonnollisilla menetelmillä ja jätettiin epäterveellinen ruoka pois ja pian oli hyviä tuloksia nähtävänä.

Ruuan tulee olla mahdollisimman vähän käsiteltyä ja tuoretta. Meidän tulee varoa, ettei elimistöstämme tule kaatopaikka. Tulee huolehtia, että elimistömme saa pääasiassa emäsvoittoista ruokaa. Valmisruuista tulee liikaa happoa elimistöön. Veden juonti on tärkeää, että hapot voisivat mennä pois elimistöstä. Etenkin talvella tarvitaan vettä enemmän kuin kesällä. Palautuminen luonnonlakien suojaan antaa meille terveyttä.

Lopuksi saimme halpoja ja yksinkertaisia ohjeita eri sairauksien hoitamiseen. Kuiva-, kostea-, savi-, höyry-, sipuli-, peruna- ja kaalikääreistä näimme käytännön hoitotoimenpiteitä. Vielä painotettiin puhtauden tärkeyttä, joka oli Israelin kansallakin perusasia.

Minulle mieleenpainuvinta oli nähdä filmi siitä, kuinka pienryhmä uskovia työskenteli rukouksen hengessä terveyden parantamiseksi.

Luonnon keskellä oli luontaisparantola, jossa potilaita hoidettiin. Hoitajilla oli myös siellä lähellä oma koti. Kaikenlaisia sairauksia sairastavat potilaat tulivat kolmeksi viikoksi hoitoon sinne. Aluksi otettiin kaikki tiedot potilaista tarkkaan muistiin ja lääkärit ja hoitajat yhdessä käsitelivät jokaisen potilaan sairautta. Sitten potilaat saivat oman lääkärin ja hoitajan koko hoitoajaksi. Päivittäin yhdessä potilaat, hoitajat ja lääkärit keskustelivat hoidettavista sairauksista. Pidettiin Raamattutunteja,

laulettiin ja käytiin ihanassa luonnossa. Hoitotoimenpiteen alkaessa ja päättyessä hoitaja rukoili yhdessä hoidettavan kanssa. Näin pyydettiin parantumista Taivaan Jumalalta, eikä luotettu ihmisviisauteen. Tulokset olivat mahtavia. Ihmeellisiä parantumisia tapahtui Jumalan voimasta!

Saimme seminaarilla paljon opetusta terveydestä. Eikö tämä innosta meitä viemään ihanaa evankeliumia myös toisillekin, kuinka yksin Jumalalla on mahdollisuus parantaa niin sielulliset kuin ruumiilliset sairaudet.

”Mä aina kaikki huoleni Vien luokse Jeesuksen. Hän tuntee kaikki puutteeni, Voi auttaa parhaiten.

Jos myrskyt kuinka raivoisikin, En pelkää pyörteitään. On Jeesus läsnä silloinkin, Hän saa ne tyytymään.

Kun tieni raskas, synkkä on Ja murheet ahdistaa. Niin luotan Herran johtohon, Hän auttaa, vahvistaa.

On mulle aarre kallehin Nyt Jeesus yksin vain. Jos kaikki muut mun jättäisikin, Hän kanssani on ain.

:: Nyt Jeesus johtaa kulkuni, Hän ohjaa heikon purteni. Vie kotiin luokse Jumalan, Myrskyistä maailman.::

Merja – sisar

Elämämme kylvöt

Kylvä rehellisyyttä
ja sinä korjaat satona luottamusta.

Kylvä hyvyyttä
ja sinä korjaat satona ystäviä.

Kylvä nöyryyttä
ja sinä korjaat satona jaloutta.

Kylvä kestävyyttä

ja sinä korjaat satona tyytyväisyyttä.
Kylvä ajattelevaisuutta
ja sinä korjaat satona ymmärtäväsyyttä.

Kylvä paljon työtä
ja sinä korjaat satona tuloksia.

Kylvä anteeksiantamusta
ja sinä korjaat satona armoa.

Kylvä uskoa Kristukseen
ja sinä korjaat sadon.

Keväisen kylvöajan terveisin

Birgitta-sisko

- Ilmoituksia -

Vuosi- ja nuoris juhlat
5-7.8.2011.

Nuorisosapatteja

Kristityn ulkoasu
7.5.2011.

Voiton salaisuus
4.6.2011.

Sydämellisesti tervetuloa!

"Laulakaa Jumalalle, veisatkaa hänen nimensä kiitosta. Tehkää tie hänelle, joka kiittää halki arojen. Hänen nimensä on Herra, riemuitkaa hänen kasvojensa edessä." Ps. 68:5.

